

n. s.). K rozepřím, jež jsou sborovým soudům přikázány podle povahy nároku na základě zvláštního předpisu zákona, patří podle čl. XXV uvoz. zák. k c. ř. s. i spory o žalobách o bezúčinnost nálezů rozhodčích soudů bursovních a o takový spor tu jde. Stačí proto odkázati stěžovatele na důvody napadeného usnesení, jichž správnost nevyvrátil.

Čís. 10789.

Byla-li námitka věci právoplatně rozsouzené zamítnuta souhlasnými usneseními nižších soudů, nelze tuto otázku uváděti na přetřes v dovolání důvodem zmatečnosti.

(Rozh. ze dne 16. května 1931, Rv I 487/30.)

Žalobě o zaplacení peněžité pohledávky o b a n i ž š í s o u d y v y n o v ě l y .

N e j v y š š í s o u d dovolání, pokud uplatňovalo zmatek podle § 503 čís. 1 c. ř. s., odmítl, jinak mu nevyhověl. V onom směru uvedl v

d ů v o d e c h :

Žalovaní vznesli již v první stolici námitku věci právoplatně rozsouzené. První soud jednal o této námitce odděleně a zamítl ji usnesením (§ 261 první odstavec c. ř. s.). Na rekurs žalovaných potvrdil rekursní soud usnesení prvního soudu. Tím byla tato otázka vyřízena s konečnou platností (§ 528 c. ř. s.). Marně se žalovaní snažili v dalším řízení, i v první stolici, i v řízení opravném, přivést tuto námitku vždy znova na přetřes, byvše odvolacím soudem již třikrát a též dovolacím soudem v rozhodnutí ze dne 21. června 1928 č. j. Rv I 1768/27 upozornění na pravoplatné rozhodnutí této otázky. Dovolání jest v tomto směru jen nepřipustným dovolacím rekurssem a musilo býti odmítnuto (§§ 526 druhý odstavec a 528 c. ř. s., srovnej k tomu také Neumann 1915 k § 261 str. 1048). Poukaz na předpis § 240 třetí odstavec c. ř. s. spočívá na mylném názoru dovolatelů, že by soud mohl přihlížeti ke zmíněné námitce i tehdy, když byla tato otázka již právoplatně rozhodnuta ve smyslu záporném. Vždyť nelze podle § 42 třetí odstavec j. n. ani k t. zv. absolutní nepřislušnosti přihlížeti, brání-li tomu právoplatné rozhodnutí o téže otázce. Totéž ustanovuje § 462 druhý odstavec c. ř. s., který platí podle § 513 c. ř. s. také pro řízení dovolací.

Čís. 10790.

Požární zdi, třebaže nevyhovují předpisům § 56 stavebního řádu ze dne 8. ledna 1889, čís. 5 z. zák. pro Čechy, neztrácejí ráz požárních zdi. Nelze vydržeti služebnost míti (a otvírati) okna v požární zdi.

(Rozh. ze dne 16. května 1931, Rv I 912/30.)